

Olvasmány: Ter 15, 5-12.17-18**Evangélium:** Lk 9, 28b-36**Szentlecke:** Fil 3, 17 – 4, 1**NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA**Jövő (Nagyböjt 3.) vasárnapi szentírási szakaszok: **olvasmány:** Kiv 3, 1-8a.13-15; **szentlecke:** 1 Kor 10, 1-6.10-12

EVANGÉLIUM (Lk 13, 1-9): Odajött Jézushoz néhány ember, s azokról a galileaiakról hozott hírt, akiknek vért Pilátus az áldozat vérével vegyítette. Erre Jézus megjegyezte: „Azt hiszitek, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak, mint a többi galileai, azért, hogy így jártak? Mondom nektek: nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, épp úgy elvesztek ti is mindnyájan. Vagy azt gondoltjátok, hogy az a tizennyolc ember, akire rádölt Siloámban a torony és megölte őket, bűnösebbek voltak a Jeruzsálemben élő többi embernél? Mondom nektek: nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, épp úgy elvesztek ti is mindnyájan.” Aztán egy példabeszédet mondott. „Egy embernek fügefafa volt a szőlőjében. Kiment, gyümölcsöt keresett rajta, de nem talált. Erre így szólt vincellérjéhez: Idejárom három év óta, hogy gyümölcsöt keressek ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki! Miért foglalja itt a helyet? De az így válaszolt: Uram, hagyd meg még az idén. Körülásom és megrágyázom, hátha terem majd jövőre? Ha mégsem, akkor kivághatod.”

Elmélkedéshez:

- Úgy gondolom, hogy nekem különb életem és lehetőségeim vannak, mint másoknak?
- Mi kell ahhoz, mit kell tennem ahhoz, hogy ne váljak terméketlen fügefává, hanem termővé?
- Mennyi figyelmeztetésre van még szükségem, hogy felismerjem ha nem jó helyen és nem jó eszközökkel kerestem eddig Istent?

Körlevél: Erdő Péter bíboros körlevele XVI. Benedek pápa lemondása kapcsán

Értesülve Szentatyánk, XVI. Benedek pápa lemondásáról, amely február 28-án lép hatályba, hálát adunk az Isteni Gondviselésnek mindazokért a kegyelmekért és ajándékokért, amelyekben XVI. Benedek pápa apostoli szolgálata által az Egyházat és az emberiséget részesítette. Különös szeretettel emlékezünk vissza Egyházunk és Hazánk iránti nagylelkű jóindulatára, melynek egyik kiemelkedő jele volt szentéletű vértanúink boldoggá avatása. Kérjük a Mindenható Isten áldását Benedek pápa személyére, a Római Egyházra és egész Katolikus Egyházunkra. A Boldogságos Szűzanyának, az Egyház Édesanyjának, Szent Péter és Pál apostoloknak, valamint védőszentjének, Szent Józsefnek közbenjáró szeretetébe ajánljuk Szentatyánk személyét és Egyházunkat.

Budapest, 2013. február 11-én, a Lourdes-i Boldogságos Szűz Mária emléknapján *Erdő Péter bíboros, prímás, érsek*

Gondolatok a jegyeskurzus kapcsán: Szabadság a családban, házasságban, kapcsolatainkban*Megkötődéseink béklyói, eszközei*

Házaspárokkal, párkapcsolatban élőkkel folytatott beszélgetések során gyakran merül fel a *szabadság* kifejezése az emberi kapcsolatok terén. Szabadságként fogalmazódnak meg jogok és elvárások, melyekre igényként és szükségességgként tekintenek. Már a gyermekek is hivatkoznak szabadságukra, mert nevelésük eszközeit életük formálódását korlátozó beleszólásnak tekintik. A szabadság fogalma a mondatokban sok esetben olyan mértékben torzul és fordul át, hogy lassan már csak *jogként* jelenik meg. Ez egy nagyon komoly problémát hozó szemléletet okoz a kapcsolatok szintjén, mert azt az eredeti tartalmat, melyet képvisel, már lassan köd takarja. Ha viszont *jogként* éljük meg a fogalmat életünkben, családjunkban, kapcsolatainkban, akkor a tartalmi változás mellett a szabadság adta életérzés, élelmény, lelki- és életállapot is megváltozik. Szabadság fogalomra lassan olyan elvárások kifejezések rakódhatnak, melyek leginkább a „nekem jár”, „szükségem van rá”, „mégis mit képzel”, „végső soron csak egy életem van”, és ehhez hasonló kifejezések formájában hangoznak el. Az ilyen jellegű kimondott szavak mögött az a szemlélet húzódik, melyben veszteség élményként jelennek meg az életesemények, illetve elfogadható érvként történnek hivatkozások egy „tisza értékű” fogalomra. Ez így

felmutatható, hivatkozható, elfogadható és cselekedeteink számára felmentő erővel bírhat. Sorolhatnám a tulajdonságokat és jellemzőket, amiket rá tudunk akasztani erre a szóra. Ha ez így megállná a helyét, akkor nagyon szomorú volnánk, mert egy biztos és fontos pont eltűnne az életünkben. Azért, hogy mindnyájan ne dőljünk be a torzításból fakadó látszatnak, vizsgáljuk meg a szabadság kifejezés lényegét. Minket a családok és a benne élő egyének szempontjából érdekel most a szabadság fogalma. A szó hallatán elsőként az villan be a gondolataimba, hogy szabad vagyok valamitől. Ez jó érzés. Így talán senkinek sem tartozom semmivel, semmilyen téren, mert Én szabad vagyok? Hát, ez érezhetően nem így van. A szabadságom meglelte, elvesztése, korlátozása párhuzamba kapcsolható a szeretettel, szeretet megélésével. Mennyire keressük és vágyunk rá, hogy teljesen betöltsön, és végre megszűnjön az utána való vágyódásunk. Életünkben folyamatosan törekedünk erre az állapotra, és próbáljuk megközelíteni, elérni, átélni. Sajnos, valahogy mindig van valami, ami a teljesen betöltött állapotunk megvalósulását megakadályozza, hátráltatja. Több alkalommal megéljük, hogy pont az a kicsi... hiányzik életünkben ahhoz, hogy igazán tökéletes legyen életünk. Nehezen tudjuk megérteni, hogy a Teremtőnk által adott állapotot miért nem tudjuk már megélni. Itt kell látnunk, hogy az adott lehetőségeinket valami akadályozza, próbára teszi, megakadályozza, esetleg fölöslegessé kívánja tenni. Ehhez a megkötöttségeink béklyója mellett a cselekedeteink által megjelenő félelmeink, birtoklási vágyaink és szegyenérzésünk jó eszközök. Sajnos ezek nem a mi kezünkben lévő eszközök, és nem Isten adományaként lépnek az életünkbe. Ha döntéseket hozunk, lépéseket teszünk, akkor van megoldás, kiút a felettünk záródni látszó csapdahelyzetből. Fel kell számolnunk azokat a köteleinket, melyek lekötöznek minket, és ehhez néven kell nevezni, meg kell vallani félelmeinket, szegyenéinket és ezek okait. Gyakran nem merünk elég mélyen magunkba nézni ahhoz, hogy cselekedeteink, mondataink, véleményeink mögött meglássuk félelmeink, szegyenéink jelenlétét. Komoly és bátor döntést kell hoznunk, hogy önmagunknak, párunknak, házastársunknak, papunknak, Istennek el tudjuk mondani ezeket, felszínre tudjuk magunkból emelni és kimondásuk által erejüket elveszítsék. Így már nem titokként tartják életünket fogva, hanem megjelenhet helyettük, bennünk a hitünket adó erő, szeretethez kapcsolódást ösztönző remény.

Ez egy komoly lehetőség a családok számára, hogy házasság viszonylatában megújulásra és kapcsolati gyógyulásra jussanak.

Így elindul a szeretet áramlásának igazi formája, mely önzetlenül, minden helyzetben, félelem és szégyenérzés nélkül való. Olyan áradás ez, mely önzetlen és annyira szabad a szeretetben, hogy semmi sem akadályozza szabadságát. Szabad elhatározottságból, önmagából fakadóan szeret. Ha az emberi kapcsolatainkban ilyen mélységű tapasztalásig el tudunk jutni, akkor Isten szeretetének jelenlétét tapasztalhatjuk meg életünkben. Remélhetőleg mindannyian törekszünk erre a fajta szabadságra, és ebben megtaláljuk mindazt, amit életünkben keresünk, csak talán rossz helyen, rossz formákban kerestük. Ebben a folyamatban felfedezhetjük, hogy szabadságunk, felszabadulásunk kulcsa az isteni kegyelemben és önmagunk ismeretében rejtőzik. Ezzel a cselekvő felismeréssel már biztos irányt vehetünk ahhoz, hogy életre szóló kapcsolatainkban megfelelő módon legyünk jelenek.

Tóth László

Nagybőjti gondolatok: Szeretnénk megosztani a kedves olvasóinkkal a pápa hamvazószerdai katekizését, mivel lelki táplálékként sokban segíthet a nagybőjti időszak megértésében, megélésében.

XVI. Benedek pápánk mondatai és katekizése a szerdai Általános kihallgatás alkalmával, február 13-án (2. rész):

A hívő életet érintő próbák: A mai társadalom nagyon sok próbának teszi ki a keresztény embert, és ezek a próbák a személyes és közösségi életet egyformán érintik. Nem könnyű hűségessé maradni a keresztény házassághoz, a mindennapi életben gyakorolni az irgalmasságot, teret biztosítani az imádságnak és a belső csendnek; nem könnyű nyilvánosan szembeszállni olyan véleményekkel, amelyeket sokan nyilvánvalónak gondolnak, mint például az abortusz nem kívánt terhesség esetén, az eutanázia súlyos betegség esetén, vagy az embriók válogatása örökölt betegségek elkerülése érdekében. A hitehagyás kísértése mindig jelen van, és a megtérés olyan Istennek adott válasz, amelyet életünk folyamán többször meg kell erősíteni. **A megtérés mai példái: Pavel Florenszkij:** Előttünk állnak és serkentenek nagy megtérések példái, például Szent Pálé a damaszkuszi úton, vagy Szent Ágostoné; de Isten kegyelme a szent iránti érzék fogyatkozásának mai korszakában is működik, és csodákat művel sokak életében. Az Úr fáradhatatlanul zörget az ember ajtaján olyan társadalmi és kulturális közegben is, amelyet látszólag elnyelt a szekularizáció, ahogyan megtörtént az orosz ortodox Pavel Florenszkijjel. Teljesen vallástalan neveltetés után – az iskolában egyenesen ellenséges magatartást tanúsított a hittannal szemben – a tudós Florenszkij rájött, és kiáltva mondja: „Nem! Isten nélkül nem lehet élni!”, és teljesen átforgatta az életét, annyira, hogy szerzetes lett. **A megtérés mai példái: Etty Hillesum:** Gondolok Etty Hillesumra is, arra a fiatal, holland zsidó leányra, aki Auschwitzban halt meg. Kezdetben távol járt Istentől, de mélyen magába tekintve felfedezte Őt, és ezt írja: „Nagyon mély kút van bennem, és Isten van ebben a kútban. Néha sikerül elérnem őt, de legtöbbször kő és homok takarja, ilyenkor Isten el van temetve. Újra ki kell hantolnom őt.” (Diario, 97). Szétszórta és nyugtalan életében épp a 20. század nagy tragédiájában, a Soahban találta meg Istent. Ebben a törekeny és elégedetlen, a hit által átalakított leányban egy szeretettel és belső békével teli nő érlelődött, aki képes volt kijelenteni: „Állandó egységben élek Istennel”. **A megtérés mai példái: Dorothy Day:** Azt a képességet, hogy szembe lehet szállni a kor ideológiai hazugságaival, lehet választani az igazság keresését, és ki lehet tárulni a hit felfedezésére, korunk egy másik nőalakja, az USA-beli Dorothy Day is tanúsítja. Önéletrajzában nyíltan bevallja, hogy a marxista megoldáshoz csatlakozva beleesett abba a kísértésbe, hogy mindent a politikával oldjon meg: „Együtt akartam vonulni a tüntetőkkel, börtönbe akartam kerülni, írni akartam, befolyásolni akartam másokat, át akartam adni álmodat a világnak. Mennyi ambíció, mennyi önkeresés volt mindebben!”

A hitre vezető út ebben a nagyon szekularizált környezetben különösen nehéz volt, de a kegyelem megtette a magáét, ahogy Dorothy maga hangsúlyozza: „Kétségtelen, gyakran éreztem, hogy be kell mennem a templomba, le kell térdelnem, le kell hajtanom a fejemet imádságban. Vak ösztönnek is nevezhetném,

mert nem ismertem az imádságot. De mentem és elmerültem az imádság atmoszférájában...” Isten elvezette oda, hogy tudatosan csatlakozott az Egyházhoz, életét a kitagadottak szolgálatára szentelte. **A megtérés ma sokszor visszatérés:** Napjainkban gyakori az olyan megtérés, amely valójában visszatérés: aki meglehetősen felszínes keresztény nevelést kapott, hosszú éveket eltávolodott a hittől, újra felfedezi Krisztust és az ő Evangéliumát. A Jelenések könyvében olvassuk: „Íme, az ajtónál állok és zörgetek. Aki meghallja a hangomat és kinyitja nekem az ajtót, ahhoz bemegyek, vele étkezem, ő meg énvelem” (3,20). A bennünk élő belső embernek készülnie kell arra, hogy Isten meglátogassa, éppen ezért nem szabad hagynia, hogy elárasszák az illúziók, a látszatok, a materiális dolgok. **A megtérés jelentése:** A Hit évének e nagybőjti idejében újítsuk meg elszántságunkat a megtérés útján, hogy le tudjuk győzni a magunkba zárkózás hajlamát, s helyette adjunk teret Istennek azzal, hogy az ő szemével nézzük a mindennapi valóságot. Az önzésünkbe zárkózás, és az Isten és felebarát szeretetére való kinyílás választási lehetősége – mondhatjuk – megfelel a Jézus megkísértésben mutatkozó lehetőségeknek: az emberi hatalom és a kereszt szeretete, a pusztán az anyagi jólétben látott megváltás és azon megváltás között, amely Isten műve, akinek elsőbbséget biztosítunk életünkben. A megtérés azt jelenti, hogy nem veszünk el saját sikerünk, saját tekintélyünk, saját pozíciónk kergetésében, hanem minden áldott nap, az apróságokban is az igazság, az Istenbe vetett hit és a szeretet válik a legfontosabbá.

Gondolat-rovat: A Harangszó előző számában olvashattuk Kosztolányi Dezsőtől ezeket: „Házastárs az a férfi és nő, ki egy fődél alatt él, vagy azért, mert nagyon szereti egymást, vagy pedig azért, mert egykor nagyon szerette egymást s most egy életen át hódol feledhetetlen emlékének. Minden férj és feleség költő, ki a múlandó percet akarja megörökíteni.” E kétségtelenül költői megfogalmazás rendkívül tág (és ugyanakkor szűk is). Ebben a definícióba belefér a napjainkban oly divattá vált élettársi viszony is. Nekünk, katolikusoknak a házasság (és házastárs) szó sokkal többet jelent. A házasság szentség. Hogy ez pontosan mit jelent? A kedves Testvérek figyelmébe ajánlom **A Katolikus Egyház Katekizmusának Kompendiumából A házasság szentsége** című fejezetet. Ugyanerről részletesebben **A Katolikus Egyház Katekizmusa 1601-1666** pontjai írják. A Hit évében hasznosan forgathatjuk a két könyvet, gyarapíthatjuk hitbeli ismereteinket. *Dobay Péterné*

Hirdetések

+ Nagybőjti péntekjeink plébániánk közösségei imádkozzák a keresztutat templomunkban este 7-től az alábbi beosztás szerint:

március 1.: **beteglátogatók** március 22.: **bérmálkozók**
március 8.: **Nyugdíjas Klub** március 29.: **Képviseletestület**
március 15.: **családosok**

+ **Február 25-én, hétfőn, délután 5 órától** Selmeczy Lajos (református lelkész) „Amit a szülőknek a drogról tudni érdemes” címmel tart előadást a Babits Mihály Általános Iskola ebédlőjében

+ **Február 26-án, kedden, este 6 órakor** a Laskai Osvát Antikváriumban Vámbéry Ármin orientalista halálának 100. évfordulója alkalmából vetítéssel egybekötött előadást tart Hodossy Gyula a Vámbéry Polgári Társulás igazgatója

+ Taki az újságos asztalról elvihető, a még nem iskolás gyermekek rajzolják le a termőre fordult fügefát.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10. ½ 12 és este 7 óra**

VÍZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

vasárnap: **½ 9; Szent István kápolna: hétfő – péntek: ½ 8; szombat: este 6 óra (előesti); Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: 7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: Szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten temettük: **Kecskeméti Gyula**

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz; Életjel Rádió: www.eletjel.hu

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.; Szerkesztőségi

e-mail: harangszo@egomnet.hu; Tel.: 33 / 898-124 és 20 / 775-2841

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-0000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-0000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu